

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/14982.

Érkezett: 2005 MARCH 02.

ÍRÁSBELI KÉRDÉS

Dr. Szili Katalin
A Magyar Országgyűlés Elnökének

HELYBEN

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 91.§.(2) bekezdése alapján írásbeli kérdést nyújtok be az Oktatási Miniszterhez

„MIÉRT SZÜNT MEG A MÁSODIK SZAKKÉPZÉS TÁMOGATOTTSÁGA”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Gyorsan változó világban élünk. Ami tegnap korszerű és vonzó volt, holnapra könnyen elavulttá és használhatatlanná silányulhat.

Ebben a helyzetben különös felelőssége van az oktatásnak, hiszen évekre előre kell látnia, hogy milyen szakemberekre lesz szükség évek múltán. Szerke a világon kutatják, keresik, hogyan lehetne elérni azt, hogy az oktatási rendszerek alkalmassá váljanak, a változó világ követelményeihez a használható, piacképes tudás megszerezhetőségével.

Különös jelentősége van azon képzéseknek, amelyek a mindennapi életben jól használható, gyakorlatias tudást képesek biztosítani.

A munkaerőpiac változásainak legkevésbé a szociálisan vagy mentálisan is hátrányban élők tudnak megfelelni. Az ő átképzésük, az újabb szakma, használható ismeret megszerezhetőségének lehetősége életbevágó kérdés számukra. Azok a fiatalok, akik önként vállalták, hogy újabb friss ismeretet szereznek, második szakmájukból is, vizsgát tesznek az államilag is támogatott szakokon, az állam által elismert intézményekben, ők újabb lehetőséghez jutottak. Ők a munkaerőpiac igényeihez folyamatosan hozzáigazított ismereteikkel már nagyobb eséllyel kereshetnek munkát.

Ennek hiányában elhelyezkedésük, munkához jutásuk gyakorlatilag kilátástalanná válik, sorsuk megpecsételődik. A munkanélküliek táborát gyarapítják, vagy a fekete gazdaság kiszolgáltatottjai lesznek.

Tapasztalataink szerint a második szakma, - a tanulók számára ingyenes megszerezhetősege-
hasznosabb lehetőséget jelentett, mint a munkanélküliség megalázó kiszolgáltatottsága.

A 2004. évi CXXXV. törvény a 2005. év költségvetéséről, a közoktatási törvényt úgy módosította, hogy ez év szeptemberétől a képzési intézmény – kevés kivételtől eltekintve – nem igényelhet a második szakképesítés megszerzéséért, a tanulók után normatív hozzájárulást.

A törvénymódosítás nyomán kialakuló helyzet több megfontolandó kérdést is felvet.

A második ingyenesen megszerezhető szakképesítés megszüntetése várhatóan ismét a leszakadó rétegeket sújtja. Nem javítja a lehetőségeiket, halmozottan hátrányos helyzetet teremt. A szociálisan ellehetetlenült helyzetbe kerülteknek jelentősen romlik az esélyük a kilábaláshoz.

Az intézkedés nem szolgálja az esélyegyenlőség megteremtésének kormányzati céljait.

Megítélésem szerint az államháztartás sem jár jobban, hiszen az intézkedés nyomán a munkaerőpiacra kerülő fiatalok munkanélküli ellátása, majd átképzése, gyanítom többbe kerül majd, mint az iskoláknak fizetett normatív hozzájárulás.

A képzésekre beiratkozók abban a hiszemben kezdték el tanulmányaikat, hogy a törvények szerint a képzésük állami normatív hozzájárulással támogatott. Nem tartom valószínűnek, hogy többségük képes lesz anyagi terheket vállalni az iskola befejezése érdekében, így tanulmányaik félbeszakadnak. Ugyanakkor a kormány által hangoztatott célok és a tanuló által átélt valóság közötti különbség, alkalmas a kormány hitelének rombolására.

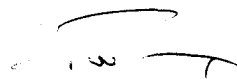
Az intézkedés tehát nem erősíti a biztonság, a jogbiztonság megteremtését megfogalmazó kormányzati feladatok végrehajtásának valós szándékát sem.

Kérem Miniszter urat, amennyiben az Ön felfogása szerint sem egyeztethető össze az intézkedés a kormányzat deklarált céljaival, tájékoztasson a módosítás esélyéről.

Ennek előmozdítása érdekében, ha szükségesnek tartja, az országgyűlési képviselők számára biztosított lehetőségekkel (módosító javaslat, interpelláció, kérdés, azonnali kérdés stb.) készséggel állok rendelkezésére.

Válaszát, intézkedését előre is köszönöm.

Budapest, 2005. február „ „

Dr. Tóth József